

Arrest

nr. 225 587 van 2 september 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 8 maart 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 februari 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 april 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 augustus 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. VERSTRAETEN, die *loco* advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Albanese nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn uit het dorp Plangarice, gelegen in het arrondissement Tirana.

Omwille van de zware gokschulden van uw vader stonden op een dag, begin augustus 2018, twee personen van een casino aan jullie huis. Om uw vaders rekening van 10.000.000 oude lek, ongeveer 7.500 euro, te vereffenen, confisqueerden ze jullie huis. U trok samen met uw moeder en twee jongere broers naar een oom langs moeders kant. Onmiddellijk nadat ze beslag op jullie huis hadden gelegd, verdween uw vader. Sindsdien heeft u geen nieuws meer van hem. Omdat u als oudste zoon sinds het verdwijnen van uw vader de hoofdverantwoordelijke was voor het gezin besliste u, in samenspraak met uw neven, dat u naar Europa diende te gaan om geld te verdienen om uw moeder en broers in Albanië te onderhouden. U verliet daarom Albanië op 7 augustus 2018 met een reisagentschap. U kwam twee

dagen later aan in België en diende in België als minderjarige een verzoek om internationale bescherming in op 27 september 2018. Eens in België kreeg u telefoon van uw broer O. (...) die u meldde dat vier gewapende mannen hen bij uw oom kwamen opzoeken. Zeventien jaar geleden zou uw vader de jongste broer van een van die mannen, die zichzelf kenbaar maakte als P.S. (...), hebben vermoord omwille van een vrouw. Ze hadden al die jaren uw vader niet kunnen vinden omdat uw vader van identiteit was veranderd. Omdat uw vader nog steeds niet te vinden was, moest de oudste zoon, u dus, de gevolgen dragen voor de wandaden van jullie vader. Bij terugkeer naar Albanië vreest u dan ook omwille van die bloedwraak gedood te worden.

Ter staving van uw identiteit en asielmotieven legt u een kopie van uw paspoort neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Tijdens de procedure in het kader van uw verzoek om internationale bescherming werd u meerderjarig. Bijgevolg kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast.

Na grondig onderzoek van de door u ingeroepen feiten en alle elementen aanwezig in het administratief dossier dient te worden besloten dat u er niet in slaagt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen ervan te overtuigen dat u uw land heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U maakt evenmin aannemelijk een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U verklaart niet terug te kunnen naar Albanië omdat u in een bloedvete verwickeld bent met de familie van P.S. (...) (notities persoonlijk onderhoud CGVS, d.d. 15/02/2019, p. 4-5).

Er dient echter te worden vastgesteld dat er danig getwijfeld wordt aan uw verklaringen betreffende deze bloedwraak, dit omwille van uw uiterst gebrekkige kennis inzake deze feiten maar ook omwille van de ongeloofwaardigheden.

Gevraagd wat u allemaal weet over de heer P.S. (...), die uw familieleden zou zijn gaan melden dat hij wraak wou uitoefenen op uw vader en u voor de moord op zijn broer, komt u niet verder dan dat deze man rond de 40 of 50 jaar was, uit Lëzhe moet komen en jullie vader zeventien jaar geleden zijn broer had gedood omwille van een vrouw, op wie ze beiden verliefd waren (CGVS, p. 7-8). Gevraagd naar de naam van de broer die werd vermoord weet u deze niet te geven. Gevraagd naar de naam van de vrouw om wie de twist draaide, weet u deze evenmin te geven (CGVS, p. 7). Hoewel u reeds in België verbleef op het moment dat u te horen kreeg dat uw familie bedreigd werd door P.S. (...) en zijn kompanen, mag toch worden verwacht dat u meer informatie zou kunnen geven over de protagonisten en de manier waarop uw familie in een bloedwraak verwickeld is geraakt. Te meer omdat u net omwille van die feiten niet meer terug kunt naar uw thuisland. Er mag dan ook worden aangenomen dat u zich ruimschoots zou hebben geïnformeerd over deze familie en de bloedwraak, ten einde de dreiging en de eventuele oplossingen in te schatten. Tekenend voor uw desinteresse is de vaststelling dat u zelfs niet aan uw oom langs vaderskant heeft gevraagd of hij wist dat uw vader ooit een moord had begaan (CGVS, p. 7).

Vervolgens is het weinig aannemelijk dat deze personen er zeventien jaar over zouden hebben gedaan om uw vader te vinden. U haalt aan dat P.S. (...) tegen uw broers gezegd heeft dat ze uw vader omwille van zijn naamsverandering jarenlang niet hebben kunnen vinden (CGVS, p. 9). Vreemd genoeg haalt u ook aan dat, zolang u weet, uw vader C.B. (...) heet (CGVS, p. 9). Ook uw oom langs vaders kant draagt de familienaam C. (...), net als u (CGVS, p. 2 & 7). Het mag dan ook verwonderen waarom zijn vijanden er zo lang over hebben gedaan uw vader op te sporen. U haalt nog aan dat uw vader misschien enkel zijn voornaam heeft laten veranderen, of misschien zowel zijn voor- als familienaam en nadien zijn oorspronkelijke naam opnieuw heeft aangenomen (CGVS, p. 7). Naast de vaststelling dat u er maar het raden naar heeft (CGVS, p. 7) en het aldus weinig geloofwaardig overkomt dat uw vader ooit een naamsverandering zou hebben ondergaan, is het uiterst opmerkelijk dat u deze hypothetische bedenkingen pas tijdens uw persoonlijk onderhoud maakt, terwijl mag worden verwacht dat u deze sleutelelementen in uw vervolgingsfeiten onmiddellijk zou zijn nagegaan na het aanhoren van deze bedreigingen. Tot slot wordt de geloofwaardigheid van deze feiten ondermijnd doordat het wel uiterst frappant is dat uw vader nooit werd veroordeeld voor het plegen van een moord. Ook u geeft toe dit vreemd te vinden en niet te verstaan hoe uw vader zou zijn ontsnapt aan het gerecht (CGVS, p. 8). U schrijft dit, alweer hypothetisch, toe aan het feit dat uw vader misschien omwille van zijn naamsverandering onder de politieradar is gebleven. Naast het eerder ongeloofwaardig bevonden

karakter van zijn naamsverandering is het weinig aannemelijk dat de Albanese autoriteiten een moordenaar ongestraft zouden laten omdat die gewoonweg van naam zou hebben veranderd.

Tot slot dienen er enige vraagtekens te worden geplaatst bij de verdwijning van uw vader. Op het moment van uw aanvraag tot internationale bescherming vertelde u bij de dienst Minteh, d.d. 26/09/2018, dat uw vader u naar België gestuurd had om geld te verdienen om zo de schulden te kunnen afbetalen, omdat jullie huis in beslag genomen was (fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling). Gevraagd naar zijn adres gaf u een adres op in Plangarice, zonder meer. Op het CGVS vertelt u echter dat uw vader onmiddellijk nadat jullie huis in beslag genomen werd door de medewerkers van het casino met de noorderzon verdwenen is (CGVS, p. 6). Ook haalt u op het CGVS aan in samenspraak met uw neven Albanië te hebben verlaten om werk te vinden om zo voor uw familie te kunnen zorgen (CGVS, p. 6). Vanzelfsprekend ondermijnen deze incoherente verklaringen over het wel en wee van uw vader uw geloofwaardigheid als zou uw vader spoorloos zijn alsook uw algemene geloofwaardigheid.

Bovenstaande vaststellingen leiden er dan ook toe dat er weinig geloof kan worden gehecht aan uw bewering in een bloedwraak te zijn verwickeld met P.S. (...).

Wat er ook van zij, er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor de door u aangehaalde problemen met P.S. (...) geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. U haalt aan uw familie op te hebben gedragen geen enkele hulp in te roepen van derden of een beroep te doen op de bestaande instellingen (CGVS, p. 9). Ook raadde u uw oom af niet naar de politie te stappen nadat de ouders zijn huis beschadigd hadden toen ze de bloedwraak kwamen uitspreken (CGVS, p. 10). U heeft zelfs nagelaten op te zoeken welke organisaties personen kunnen helpen die in een bloedwraak verwickeld zijn (CGVS, p. 11). Uw motivatie om niets te ondernemen, omdat u vreesde dat de problemen alleen maar zouden verergeren, kan uw nalaten ter zake geenszins rechtvaardigen (CGVS, p. 9). Uw verklaringen waarom u of uw familie op geen enkele instantie een beroep doen, overstijgt ook de algemeenheid en de oppervlakkigheid niet. Uw familie heeft geen steun om iets tegen de bedreigers aan te vatten en u hoorde, via het nieuws, dat slachtoffers geen goed einde kennen wanneer ze in conflict zijn met mensen uit het noorden omdat die personen meestal heel machtig zijn en connecties hebben (CGVS, p. 9). Gevraagd de macht en de connecties van P.S. (...), de man die u vreest, te concretiseren, slaagt u daar echter allerm minst in. U weet niet wat diens banden of connecties zijn en geeft toe dat het maar uw vermoeden is omdat ze gewapend voor de deur stonden en zaken hadden stukgeslagen (CGVS, p. 9-10). Meer algemeen gevraagd naar een voorbeeld van slachtoffers die geen politiebescherming konden krijgen omdat de ouders banden hadden, slaagt u er niet in deze stelling te duiden (CGVS, p. 10). U weet wel dat, hoewel u persoonlijk nog nooit hebt ervaren dat agenten niet wilden meewerken of dat agenten corrupt waren (CGVS, p. 11), personen die goede connecties hebben in Albanië zich alles kunnen permitteren omdat het land heel corrupt is (CGVS, p. 10). U geeft hierbij het voorbeeld van uw oom langs moederskant die een rechtszaak verloor tegen zijn tante omwille van de uitbetaling van een schadevergoeding omdat zijn vader, de broer van de tante, politiek vervolgd werd ten tijde van het communistisch regime in Albanië (CGVS, p. 11). Omdat de echtgenoot van die tante rijk is, zegt u dat de rechterlijke beslissing betaald werd in haar voordeel (CGVS, p. 13). Op welke manier er gecorrumpeerd werd, weet u echter niet. Uw oom liet ook na beroep aan te tekenen tegen deze rechterlijke beslissing in zijn nadeel, noch is hij naar een instelling gegaan om de eventuele corruptie aan te kaarten. Nochtans blijkt dit, zoals uit de hieronder geciteerde informatie, mogelijk te zijn. U heeft dan ook niet aannemelijk gemaakt dat de Albanese politie ten aanzien van u onwillig of onkundig zou zijn om bij een eventuele klacht op te treden. U heeft bijgevolg niet aannemelijk gemaakt dat u naar aanleiding van de vermeende bloedwraakdreiging geen klacht zou kunnen indienen. Nochtans bestaat de bedoeling van het indienen van een klacht er precies in om bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden.

Betreffende in Albanië beschikbare beschermingsmogelijkheden blijkt uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal dat, in tegenstelling tot uw bewering dat men in Albanië alles kan permitteren als men de goede connecties heeft (CGVS, p. 10), in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Niettegenstaande rechtsvervolging door de familie van het slachtoffer niet altijd

als genoegdoening beschouwd wordt en de politie soms geen bescherming kan bieden aan families in afzondering omdat ze weigeren om een officiële klacht in te dienen, blijkt uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal evenwel dat de Albanese overheid zich steeds meer van de bloedwraakproblematiek bewust is en, ofschoon er nog ruimte voor vooruitgang en verbetering is, bereid is om bescherming te bieden aan burgers die het slachtoffer zijn van een bloedvete. In het kader hiervan hebben de Albanese autoriteiten de afgelopen jaren een aantal belangrijke maatregelen getroffen. Allereerst leverde de politie ernstige inspanningen in het bestrijden van deze problematiek. Zo werden specifieke opleidingen gegeven aan het politiepersoneel over de preventie en de opheldering van moorden in het kader van wraak en vendetta. Een samenwerking tussen o.a. de politie, het openbaar ministerie, het ministerie van onderwijs, het ministerie van sociale zaken werd uitgebouwd waardoor sneller kan worden overgegaan tot interventies en arrestaties. Bloedwraakzaken worden nauwlettend gemonitord en zodra er ernstige indicaties zijn van een nakend misdrijf (bv. een bedreiging) of wanneer een misdrijf werd gepleegd, worden deze feiten overgemaakt aan het openbaar ministerie voor onderzoek en preventie. Wanneer een moord gepleegd wordt, worden de getroffen families proactief opgevolgd om te vermijden dat een vendetta zich ontwikkelt. Meerdere ngo's bevestigen de inspanningen van de Albanese autoriteiten en erkennen de efficiëntie ervan en de impact ervan op de bestrijding van het fenomeen van de bloedwraak. Ook oude zaken worden heropend en mogelijke bloedwraakzaken worden met bijzondere aandacht behandeld, zelfs in afgelegen gebieden. Verder werd de strafwet aangepast waardoor er minimumstraffen werden voorzien – onder meer voor het dreigen met bloedwraak – en werd de straf voor moord met voorbedachte rade in een bloedwraak verhoogd tot minimum 30 jaar. Ook deze aanpassingen hadden een positief effect op de bestrijding van bloedwraak. Nog in 2013 organiseerde de Albanese overheid opleidingsmomenten voor magistraten met als doel de kennis en professionele vaardigheden op het gebied van bloedwraak te verhogen. Ofschoon ook hier nog ruimte voor verbetering is, proberen zowel de overheid als het middenveld door preventie en sensibilisering het fenomeen van bloedwraak te bestrijden. Er is samenwerking op institutioneel niveau, tussen de lokale overheden, de politie en het gerecht, en er is tevens samenwerking tussen de overheid, religieuze leiders en de verzoeningscommissies. Het Commissariaat-generaal erkent dat corruptie een pijnpunt blijft in Albanië. Niettemin moet worden vastgesteld dat ook hier de nodige stappen werden/worden gezet. Zo worden bijvoorbeeld agenten van andere regio's ingeschakeld om te vermijden dat er een te nauwe band bestaat tussen de politie en de betrokken burgers. Hoe dan ook blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werd het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Gelet op voorgaande meen ik dat de Albanese autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen in het kader van bloedvetes aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet treffen. Gelet op het geheel van voorgaande bevindingen ben ik de mening toegedaan dat u niet alle redelijkerwijze van u te verwachten nationale mogelijkheden tot het verkrijgen van hulp en/of bescherming van de in Albanië opererende veiligheidsinstanties heeft uitgeput en dat u aldus onvoldoende heeft aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming voor u de enige overgebleven uitweg was.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, werd aan uw administratieve dossier toegevoegd. Bovendien wijst het Commissariaat-generaal erop dat het algemene rechtsbeginsel, volgens hetwelk “de bewijslast op de verzoeker rust”, van toepassing is bij het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming (UNHCR, Handbook on procedures and criteria for determining refugee status, Genève, 1979, p. 51, § 196). Hoewel het begrip ‘bewijs’ in dit verband met soepelheid moet worden geïnterpreteerd, moet de verzoeker de autoriteit er niettemin van overtuigen dat hij daadwerkelijk voldoet aan de voorwaarden om de status die hij eist, te genieten. U brengt geen enkel concreet element aan dat het mogelijk maakt te bewijzen dat de situatie in Albanië zodanig is geëvolueerd dat de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die aan het dossier werd toegevoegd, niet meer relevant zou zijn.

Tot slot dient te worden opgemerkt dat uw initiële reden om naar België te komen - om te werken en uw familie financieel te ondersteunen (CGVS, p.4) - louter socio-economisch van aard is en bijgevolg niet ressorteert onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U geeft zelf ook toe dat uw reismotief zuiver economisch van aard was en dat de geldproblemen met het casino, nadat het huis in beslag was genomen, opgelost waren (CGVS, p, 6).

Het door u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming neergelegde kopie van uw paspoort kan bovenstaande beslissing niet wijzigen. Aan uw identiteit en nationaliteit wordt niet getwijfeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker voert in wat zich aandient als een enig middel de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet), de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel.

Waar zijn verklaringen over de bloedwraak ongeloofwaardig worden bevonden, betoogt verzoeker:

"Echter houdt het Commissariaat- Generaal op geen enkele wijze rekening met het feit dat verzoekende partij niet zelf aanwezig was in Albanië toen deze personen langskwamen bij het huis van zijn oom.

Verzoeker heeft dit allemaal moeten horen van zijn broer, via de telefoon!

Er kan niet van verzoeker verwacht worden dat hij alle details van de situatie kent, gelet op zijn afwezigheid in Albanië aldaar.

Meer zelfs. Het gaat hier om feiten die zich zeventien jaar geleden hebben afgespeeld, toen verzoeker nog maar net geboren was!

Verzoeker heeft ook zijn land van herkomst verlaten toen hij nog minderjarig was!

Het kan dus niet onlogisch zijn dat verzoekende partij hier ook nooit details van heeft vernomen van zijn familieleden. Hij was nog minderjarig tot aan zijn vertrek.

Echter kan verzoeker wel een aantal details vertellen, wat gelet op de minderjarigheid tijdens de feiten, toch als noemenswaardig kan worden beschouwd."

Verder stelt verzoeker:

"Het Commissariaat- Generaal motiveert enkel dat "tijdens de procedure in het kader van uw verzoek om internationale bescherming werd u meerderjarig. Bijgevolg kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast."

Deze motivering is nogal kort door de bocht van verwerende partij.

Het feit dat verzoeker meerderjarig werd tijdens zijn verzoek om internationale bescherming, doet geen afbreuk aan het feit dat zijn problemen in zijn land van herkomst zich hebben voorgedaan toen hij nog minderjarig was.

Louter stellen dat verzoeker meerderjarig is, en dus als meerderjarige beoordeeld dient te worden, kan niet aanvaard worden. Het Commissariaat- Generaal maakt zich er zo wel heel gemakkelijk vanaf.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat op geen enkele wijze rekening gehouden werd met de minderjarigheid van verzoekende partij. Het kan niet verwacht worden van een verzoeker om internationale bescherming die nét meerderjarig is geworden, dat hij ook als een meerderjarige beoordeeld dient te worden.

Dit legt wel heel veel druk op verzoekende partij!

Het Commissariaat- Generaal had hier wel degelijk meer rekening mee dienen te houden bij het nemen van de bestreden beslissing."

Vervolgens geeft verzoeker aan:

"Verder stelt het Commissariaat- Generaal dat het ongeloofwaardig is dat verzoekers vader zeventien jaar onder de radar kon blijven enkel en alleen op een naamsverandering.

Ook hier wordt verzoeker verweten dat hij hier geen verklaringen over kan geven.

Opnieuw houdt het Commissariaat- Generaal geen rekening met het gegeven dat verzoeker minderjarig was!

Uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt duidelijk dat zijn vader geen normale vader was. Zijn vader was altijd afwezig, zat meer in het casino dan thuis, waardoor er vele gokschulden zijn ontstaan. Gokschulden waar verzoeker nu verantwoordelijk voor wordt gehouden. Verzoeker is nooit op de hoogte geweest van het feit dat zijn vader in het verleden een moord heeft gepleegd. Zijn vader heeft hem hier nooit iets over verteld!"

Voorts doet verzoeker gelden:

"Hoewel er een evolutie bezig is als het gaat om bloedwraak in Albanië, wilt dit niet zeggen, in tegenstelling tot wat verwerende partij motiveert, dat alle gevaar geweken is. Zeker voor familieleden van daders, is er nog altijd een risico dat men in een bloedwraak verwickeld kan geraken:

(...)

Uit bovenstaand rapport blijkt aldus dat als er sprake is van immigratie van de daders of zijn familie, andere familieleden verwickeld kunnen geraken in een bloedwraak.

Gelet op het feit dat zowel verzoekers vader als verzoeker zelf het land van herkomst zijn ontvlucht, zorgt dit ervoor dat er een gegronde vrees voor vervolging kan betekenen in hoofde van verzoeker bij een eventuele terugkeer naar Albanië."

Verzoeker betoogt dat er in Albanië bovendien geen beschermingsmogelijkheden zijn.

"Zo wenst verzoeker vooreerst op te merken dat er nog steeds sprake is van corruptie in Albanië, in tegenstelling tot wat het Commissariaat- Generaal wenst te poneren.

Verzoeker verklaarde ook tijdens zijn persoonlijk onderhoud dat er in Albanië nog steeds sprake is van corruptie, waardoor bescherming niet mogelijk is.

Zo blijkt uit het rapport van Transparency International van januari 2019 dat Albanië één van de slechts scorende land is van de Balkan- landen als het gaat om corruptie:

(...)

In dit rapport wordt een heel ander beeld geschetst dan het Commissariaat- Generaal laat uitschijnen. Het gaat hier ook om recentere informatie dan wat er in het administratief dossier terug te vinden is.

Verzoeker legt aldus objectieve informatie neer, die zijn verklaringen omtrent de corruptie in Albanië bevestigen.

Uit het rapport blijkt ook dat de situatie van corruptie in Albanië sinds 2013 aan het verbeteren was, doch dat sinds 2017 er terug een daling is, die zich ook in 2018 heeft verdergezet:

(...)

Uit de actuele informatie blijkt aldus dat het probleem van corruptie in de politieke en politionele instellingen in Albanië allesbehalve op punt staan, waardoor het verzoeker niet verweten kan worden dat hij geen hulp is gaan zoeken bij deze instellingen.

Corruptie zwaait nog steeds de plak in Albanië!"

2.2. Verzoeker vraagt gelet op het voorgaande om aan hem de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen of de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.3. Ter staving van zijn betoog, voegt verzoeker algemene informatie bij het verzoekschrift (bijlagen 2-4).

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Het evenredigheidsbeginsel, vorm van het redelijkheidsbeginsel, is in onderhavige procedure niet aan de orde. Het komt de commissaris-generaal in het kader van zijn declaratieve opdracht en de Raad in het kader van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht enkel toe na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet teneinde hem al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een afweging van deze belangen jegens de belangen van het onthaalland ressorteert derhalve niet onder deze declaratieve bevoegdheid.

3.2. Verzoeker lijkt verweerder verder te verwijten dat hij gedurende zijn verzoek om internationale bescherming werd behandeld als meerderjarige. Blijkt echter uit de stukken van het dossier dat verzoeker, die verklaarde te zijn geboren op 6 januari 2001, reeds ten tijde van het afnemen van zijn verklaringen en het invullen van de vragenlijst bij de DVZ meerderjarig was. Op welke wettelijke basis en redenen verzoeker zich steunt om te besluiten dat hij in het kader van onderhavige procedure

desondanks niet als meerderjarige mocht worden beschouwd, gehoord en beoordeeld, kan niet worden ingezien en wordt door verzoeker niet nader uitgewerkt.

3.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.4. In dit kader kan vooreerst worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing, benevens waar hij het CGVS zoals reeds hoger werd aangehaald ten onrechte verweet dat hij als meerderjarige werd behandeld, aanvecht noch betwist waar terecht gesteld wordt dat in zijner hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

3.5. Verzoeker stelt zijn land van herkomst initieel te hebben verlaten en naar Europa te zijn gekomen om geld te verdienen om zijn familie in zijn land van herkomst te kunnen onderhouden.

Te dezen, wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Tot slot dient te worden opgemerkt dat uw initiële reden om naar België te komen - om te werken en uw familie financieel te ondersteunen (CGVS, p.4) - louter socio-economisch van aard is en bijgevolg niet ressorteert onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U geeft zelf ook toe dat uw reismotief zuiver economisch van aard was en dat de geldproblemen met het casino, nadat het huis in beslag was genomen, opgelost waren (CGVS, p. 6).”

Verzoeker laat de voormelde motieven ongemoeid. Bijgevolg blijven zij onverminderd gelden.

3.6. Verzoeker stelt daarnaast na aankomst in België te hebben vernomen dat zijn familie in een bloedvete verwickeld zou zijn en voert aan op basis daarvan een gegronde vrees voor vervolging te koesteren.

De geloofwaardigheid van deze beweerde problemen en vrees wordt echter op fundamentele wijze ondermijnd doordat verzoeker dermate vage verklaringen aflegde en nagenoeg totaal onwetend bleek over de kern van deze problemen en vrees. In dit kader wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld: *“Gevraagd wat u allemaal weet over de heer P.S. (...), die uw familieleden zou zijn gaan melden dat hij wraak wou uitoefenen op uw vader en u voor de moord op zijn broer, komt u niet verder dan dat deze man rond de 40 of 50 jaar was, uit Lëzhe moet komen en jullie vader zeventien jaar geleden zijn broer had gedood omwille van een vrouw, op wie ze beiden verliefd waren (CGVS, p. 7-8). Gevraagd naar de naam van de broer die werd vermoord weet u deze niet te geven. Gevraagd naar de naam van de vrouw om wie de twist draaide, weet u deze evenmin te geven (CGVS, p. 7). Hoewel u reeds in België verbleef op het moment dat u te horen kreeg dat uw familie bedreigd werd door P.S. (...) en zijn kompanen, mag toch worden verwacht dat u meer informatie zou kunnen geven over de protagonisten en de manier waarop uw familie in een bloedwraak verwickeld is geraakt. Te meer omdat u net omwille van die feiten niet meer terug kunt naar uw thuisland. Er mag dan ook worden aangenomen dat u zich ruimschoots zou hebben geïnformeerd over deze familie en de bloedwraak, ten einde de dreiging en de eventuele oplossingen in te schatten. Tekenend voor uw desinteresse is de vaststelling dat u zelfs niet aan uw oom langs vaderskant heeft gevraagd of hij wist dat uw vader ooit een moord had begaan (CGVS, p. 7).”*

Verzoeker voert ter weerlegging van deze vaststellingen geen dienstige argumenten aan. Dat hij ten tijde van de feiten nog jong was en reeds in België vertoefde, doet er namelijk hoegenaamd geen afbreuk aan dat van hem mocht worden verwacht dat hij zich zou hebben geïnformeerd over de reden waarom hij beweert niet te kunnen terugkeren naar zijn land van herkomst en waarop hij zich

nadrukkelijk steunt in het kader van onderhavig verzoek om internationale bescherming. Redelijkerwijze kan van een verzoeker om internationale bescherming namelijk worden verwacht dat deze ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich te informeren omtrent de evolutie van zijn problemen en zijn situatie in zijn land van herkomst. Dat verzoeker naliet dit te doen getuigt van een verregaand gebrek aan interesse voor zijn voorgehouden problemen en situatie en doet manifest afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn ingeroepen vrees voor vervolging.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Vervolgens is het weinig aannemelijk dat deze personen er zeventien jaar over zouden hebben gedaan om uw vader te vinden. U haalt aan dat P.S. (...) tegen uw broers gezegd heeft dat ze uw vader omwille van zijn naamsverandering jarenlang niet hebben kunnen vinden (CGVS, p. 9). Vreemd genoeg haalt u ook aan dat, zolang u weet, uw vader C.B. (...) heet (CGVS, p. 9). Ook uw oom langs vaders kant draagt de familienaam C. (...), net als u (CGVS, p. 2 & 7). Het mag dan ook verwonderen waarom zijn vijanden er zo lang over hebben gedaan uw vader op te sporen. U haalt nog aan dat uw vader misschien enkel zijn voornaam heeft laten veranderen, of misschien zowel zijn voor- als familienaam en nadien zijn oorspronkelijke naam opnieuw heeft aangenomen (CGVS, p. 7). Naast de vaststelling dat u er maar het raden naar heeft (CGVS, p. 7) en het aldus weinig geloofwaardig overkomt dat uw vader ooit een naamsverandering zou hebben ondergaan, is het uiterst opmerkelijk dat u deze hypothetische bedenkingen pas tijdens uw persoonlijk onderhoud maakt, terwijl mag worden verwacht dat u deze sleutelementen in uw vervolgingsfeiten onmiddellijk zou zijn nagegaan na het aanhoren van deze bedreigingen. Tot slot wordt de geloofwaardigheid van deze feiten ondermijnd doordat het wel uiterst frappant is dat uw vader nooit werd veroordeeld voor het plegen van een moord. Ook u geeft toe dit vreemd te vinden en niet te verstaan hoe uw vader zou zijn ontsnapt aan het gerecht (CGVS, p. 8). U schrijft dit, alweer hypothetisch, toe aan het feit dat uw vader misschien omwille van zijn naamsverandering onder de politieradar is gebleven. Naast het eerder ongeloofwaardig bevonden karakter van zijn naamsverandering is het weinig aannemelijk dat de Albanese autoriteiten een moordenaar ongestraft zouden laten omdat die gewoonweg van naam zou hebben veranderd.”

Uit een lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker ter weerlegging van de voormelde motieven niet één concreet en dienstig argument aanvoert. Hij komt immers niet verder dan een loutere herhaling en bevestiging van zijn eerdere verklaringen en beperkt zich voor het overige tot een verwijzing naar zijn jeugdige leeftijd. Hiermee doet verzoeker op generlei wijze afbreuk aan de voormelde, concrete vaststellingen omtrent de ongeloofwaardigheid van de beweerde naamsverandering van zijn vader en de onaannemelijkheid van het gegeven dat zijn vader dermate lang onder de radar zou zijn gebleven van zowel de familie van P.S. als het Albanese gerecht.

De geloofwaardigheid van verzoekers zelfverklaarde problemen en vrees wordt nog op kennelijke wijze verder ondermijnd doordat hij ongeloofwaardige verklaringen aflegde over de vermeende verdwijning van zijn vader. Nochtans vormt deze een kernelement in zijn relaas aangezien zijn belagers hem net naar aanleiding van diens verdwijning en onvindbaarheid in het vizier zouden hebben genomen. Verzoeker laat de bestreden beslissing in deze volledig onverlet waar gemotiveerd wordt:

“Tot slot dienen er enige vraagtekens te worden geplaatst bij de verdwijning van uw vader. Op het moment van uw aanvraag tot internationale bescherming vertelde u bij de dienst Minteh, d.d. 26/09/2018, dat uw vader u naar België gestuurd had om geld te verdienen om zo de schulden te kunnen afbetalen, omdat jullie huis in beslag genomen was (fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling). Gevraagd naar zijn adres gaf u een adres op in Plangarice, zonder meer. Op het CGVS vertelt u echter dat uw vader onmiddellijk nadat jullie huis in beslag genomen werd door de medewerkers van het casino met de noorderzon verdwenen is (CGVS, p. 6). Ook haalt u op het CGVS aan in samenspraak met uw neven Albanië te hebben verlaten om werk te vinden om zo voor uw familie te kunnen zorgen (CGVS, p. 6). Vanzelfsprekend ondermijnen deze incoherente verklaringen over het wel en wee van uw vader uw geloofwaardigheid als zou uw vader spoorloos zijn alsook uw algemene geloofwaardigheid.”

De voormelde motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze niet aanvecht, onverminderd overeind.

Dient bovendien te worden opgemerkt dat, zo verzoeker werkelijk zou zijn geconfronteerd met een bloedvete en een hieruit voortgesproten vrees voor vervolging, verwacht mocht worden dat hij zich terdege zou hebben geïnformeerd over de mogelijkheden tot bescherming en ondersteuning die hij daarbij zou kunnen aanwenden in zijn land van herkomst. Verzoeker liet dit echter kennelijk na. In dit kader wordt in de bestreden beslissing terecht aangegeven:

“U haalt aan uw familie op te hebben gedragen geen enkele hulp in te roepen van derden of een beroep te doen op de bestaande instellingen (CGVS, p. 9). Ook raadde u uw oom af niet naar de politie te

stappen nadat de daders zijn huis beschadigd hadden toen ze de bloedwraak kwamen uitspreken (CGVS, p. 10). U heeft zelfs nagelaten op te zoeken welke organisaties personen kunnen helpen die in een bloedwraak verwickeld zijn (CGVS, p. 11). Uw motivatie om niets te ondernemen, omdat u vreesde dat de problemen alleen maar zouden verergeren, kan uw nalaten ter zake geenszins rechtvaardigen (CGVS, p. 9). Uw verklaringen waarom u of uw familie op geen enkele instantie een beroep doen, overstijgt ook de algemeenheid en de oppervlakkigheid niet. Uw familie heeft geen steun om iets tegen de bedreigers aan te vatten en u hoorde, via het nieuws, dat slachtoffers geen goed einde kennen wanneer ze in conflict zijn met mensen uit het noorden omdat die personen meestal heel machtig zijn en connecties hebben (CGVS, p. 9). Gevraagd de macht en de connecties van P.S. (...), de man die u vreest, te concretiseren, slaagt u daar echter allerminst in. U weet niet wat diens banden of connecties zijn en geeft toe dat het maar uw vermoeden is omdat ze gewapend voor de deur stonden en zaken hadden stukgeslagen (CGVS, p. 9-10). Meer algemeen gevraagd naar een voorbeeld van slachtoffers die geen politiebescherming konden krijgen omdat de daders banden hadden, slaagt u er niet in deze stelling te duiden (CGVS, p. 10)."

Verzoeker laat deze motieven ongemoeid.

Bijkomend kan nog worden opgemerkt dat het, zo de door verzoeker aangehaalde feiten en vrees zouden overeenstemmen met de werkelijkheid, niet aannemelijk is dat verzoekers broers in verzoekers land van herkomst zouden zijn gebleven. Aangezien de actoren in de bloedwraak hun pijlen omdat verzoekers vader onvindbaar was op verzoeker richtten, kon immers worden aangenomen dat zij, zo ook verzoeker onvindbaar zou blijken, verzoekers broers zouden gaan viseren.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan de bewering dat verzoeker en diens familieleden verwickeld zouden zijn in een bloedvete met de familie van P.S. en op basis daarvan enige vrees voor vervolging zouden dienen te koesteren.

De kritiek die verzoeker, onder meer op basis van de bij het verzoekschrift gevoegde en in het verzoekschrift geciteerde informatie, voert op de overige, overtollige motieven die inzake de eventuele beschermingsmogelijkheden in zijn land zijn opgenomen in de bestreden beslissing, is derhalve verder niet dienstig en kan op zich niet leiden tot een hervorming van de bestreden beslissing.

3.7. De door verzoeker neergelegde kopie van zijn paspoort, opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kan omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

3.8. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.9. Verzoeker toont gelet op het voormelde evenmin aan dat in zijner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.10. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT